

Dalarö(m), halvö, Dalarö sn, Sötholms
hd, Sthms l.

Ä. belägg se sid. 155.

Urspr. säkerligen ett -arn (beräktat
m. arn < arin 'upphöjning').

Hj. Lindroth, En omdubatterad önamns-
grupp, Fornvännen 1914, s. 154 f.

Å. N. 1952.